

Ankara Rüzgârı Bir Aşk

– İbrahim Kilik · 03 Temmuz 2010

Akasya dallarında asılı zaman.
Aşk devran muskası boynumuzda.
İşimiz boyumuzdan büyük.
Ankara ve sen nefesimi kesen harman.
An zamanın içinde sen gözden nihan gönülde mihman...
Bu çetrefil halleri kimseye anlatamam.
Şehrin en تنها zamanı çıksam yollara seninle karşılaşsam.
Nefesimi tutarken ben de tenhalaşırım.
Bir çığlık sökün etse Ankara'nın sisli yamaçlarından.
Ankara yıkılıyor sanırım
Sesini Ankara'dan kıskanırım...

İçimde mavi bir yelkenli yol alır martılar dalgın.
Salgın ve sari aşk izahı güç.
Üç vakte kadar çözülür belki muamma.
Ama ben başka diyarda uyanırım.
Kanatları rüzgârdan gönlümün.
Senin geçtiğin caddeler baştan başa ummandır.
Duygularım pupa yelken.
Zor anlatmak cümle olanları sana.
Anlasana anlatmadan , yüreğimi kanatmadan
Sensizliğin hüznü kor.

Devrik bir cümle olabilsem dudaklarında aşka dair.
Tükensem harf harf nefes nefes,
Hecelerimde gizlesem sana olan duygularımı.
Erkilet güzeli bağlar bozmasa da.
Senin kirpiklerin kalem ferman yazıyor.
Boynum kıldan ince sana karşı,
İnsan, senin gibisini sevmeli sevince,
Kafdağı masalı özgünlüğünde.
Bin bir gün bin bir gece.
Ve bir şarkı dilimde,
"İndi bahar Ankara'nın sisli yamaçlarına,
Boş yere ağlama kalbini bağlama Ankara kızlarına."

Sen yoksun ya kalamam bu yerlerde ararım kokunu seherlerde.
Senin anladığın dilden anlamam.
Ak buğday benizli zülfü dolaşık bir ceren olursun hayalimde.
Gözümde yılların yorgunluğu.
Çayımı içerim garip ve mahzun damağımı buran acı çay olursun.
Sen vefasızlığı solursun ben seni solurum.
Sensiz hayallerin içinde kaybolurum.
Akasya dallarında asılı zaman.
Aşk devran muskası boynumuzda.
Ankara ve sen nefesimi kesen harman.
An zamanın içinde sen gözden nihan gönülde mihman...
Ankara,03.07.2010